

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 3 maja 2017 r. – Sotiropoulou i in./Rada

(Sprawa T-531/14) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Polityka gospodarcza i pieniężna — Decyzje skierowane do państwa członkowskiego w celu zaradzenia sytuacji nadmiernego deficytu — Ograniczenie i zniesienie uprawnień emerytalnych w Grecji — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom)

(2017/C 213/32)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Leïmonia Sotiropoulou (Patras, Grecja) i 63 innych skarżących, których nazwiska wskazano w załączniku do wyroku (przedstawiciel: K. Chrysogonos, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. de Gregorio Merino, E. Chatziioakeimidou i E. Dumitriu-Segnana, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przedstawione na podstawie art. 268 TFUE żądanie naprawienia domniemanej szkody, jaką skarżący ponieśli w efekcie przyjęcia skierowanych do Republiki Greckiej decyzji Rady uruchamiających mechanizm przewidziany w art. 126 TFUE.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Leïmonia Sotiropoulou i inni skarżący, których nazwiska wskazano w załączniku, zostają obciążeni kosztami postępowania.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 6.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2017 r. – Costa/Parlament

(Sprawy połączone T-15/15 i T-197/15) ⁽¹⁾

(Uposażenia posłów do Parlamentu — Emerytura — Zawieszenie — Odzyskanie — Zasada zapobiegania zbiegowi praw — Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu — Odesłanie do ustawodawstwa krajowego — Artykuł 12 ust. 2a lit. v) rozporządzenia w sprawie emerytur dla deputowanych — Wynagrodzenie z racji sprawowania stanowiska prezesa zarządu portu włoskiego — Uzasadnione oczekiwania)

(2017/C 213/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Paolo Costa (Wenecja, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Orsoni i M. Romeo)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: G. Corstens i S. Seyr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Dwie skargi na podstawie art. 263 TFUE mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji prezydium Parlamentu z dnia 20 października 2014 r. i z dnia 9 lutego 2015 r. dotyczących, odpowiednio, zawieszenia tymczasowych świadczeń emerytalnych, których beneficjentem jest skarżący oraz odzyskania kwoty 49 770,42 EUR wypłaconych tym tytułem, jak również noty debetowej 2015-239 z dnia 23 lutego 2015 r. dotyczącej rzeczzonego odzyskania.

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Paolo Costa zostaje obciążony kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

(¹) Dz.U. C 81 z 9.3.2015.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2017 r. – Landeskreditbank Baden Württemberg/EBC

(Sprawa T-122/15) (¹)

[Polityka gospodarcza i pieniężna — Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi — Artykuł 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 — Artykuł 70 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 — Jednolity mechanizm nadzorczy — Kompetencje EBC — Zdecentralizowane wykonywanie przez organy krajowe — Ocena znaczenia instytucji kredytowej — Konieczność bezpośredniego nadzoru EBC]

(2017/C 213/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landeskreditbank Baden Württemberg (Karlsruhe, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo A. Glos, K. Lackhoff i M. Benzing, następnie A. Glos i M. Benzing, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: początkowo E. Koupepidou, R. Bax i A. Riso, następnie E. Koupepidou i R. Bax, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata H.-G. Kamanna)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i K. P. Wojcik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji EBC ECB/SSM/15/1 z dnia 5 stycznia 2015 r., wydanej na podstawie art. 6 ust. 4 i art. 24 ust. 7 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63), którą EBC odmówił uznania skarżącej za podmiot mniej istotny w rozumieniu art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 178 z 1.6.2015.